

[Aksel Larsen.]

linger i omsudvalget, nemlig at befolkningens indtægter i penge er steget så meget, så staten kan forvente større indkomster, hvad direkte skatter angår, end den har kalkuleret med i forslaget til finanslov. Hvad end meningen er, vil vi naturligvis ikke modsætte os disse ændringsforslag, men selv om de bliver vedtaget, og selv om lovforslaget derved bliver lidt anderledes, så det skal give et mindre beløb end 675 mill. kr. i tvangslån til staten, så synes vi ikke derfor, at det på nogen måde er rimeligt og fornuftigt, og derfor må vi stemme imod det.

Man kan så naturligvis sige til os: men I er da selv — det ved vi fra socialistisk folkepartis repræsentanters mange taler — tilhængere af, at statskassen skal have det godt, og at statskassen skal have et ikke helt ringe overskud. Det er også fuldkommen rigtigt. Men dette kunne jo klares, hvis man lod være med at sætte indkomstskatterne ned med de 675 mill. kr. Når regeringen med eller uden fanatisme fastholder, at den vil sætte indkomstskatten sådan ned, kan den hverken forvente eller forlange, at vi skal rykke ud som ambulance og sige: så må vi virkelig hjælpe jer til at begå denne fantastiske tåbelighed ved at stemme for jeres forslag om en bunden opsparring.

Vi har, som man har bemærket, og som det er omtalt af de forskellige ærede ordførere, stillet nogle ændringsforslag til forslag til lov om udskrivning af indkomst- og formueskatten. Vi er af den mening, at det ville være urimeligt i væsentligt omfang at nedsætte denne skat. Vi ved godt, at på grund af stigningen i en del eller en væsentlig del af befolkningens pengeindkomster vil de fleste i penge komme til at betale mere i statskat i det kommende skatteår, end de har betalt i hidtidige skatteår. Men alligevel er det en lettelse, og vi er af den opfattelse, at sådan som statens finanser har det, og sådan som landets økonomi har det, vil det være rimeligt stort set at bibeholde den nuværende skatteskala.

Vi er også af den mening, fordi vi ønsker gennemført en virkelig skattereform med ophævelse af skattefradragets retten og indførelse af skat ved kilden. Men en sådan skattereforms gennemførelse forudsætter, at statskassens bund ikke kan øjnes af finans-

ministeren, når han lukker låget op — altså for at sikre, at staten bedre vil være i stand til at tåle en skattereforms gennemførelse. Jeg går ud fra, at denne skattereforms gennemførelse er inden for synsvidde, for der er vel grænser for, hvor længe man kan skyde folketingsvalget ud, altså grænser for, hvor længe man kan opretholde den nuværende styrkefordeling i folketinget. Jeg går ud fra, at skattereformen er inden for synsvidde, og derfor mener jeg også, vi skal lade være med her at berøve staten sikre indtægter. Man skal tværtimod sikre imod, at staten om nogle år får ekstraordinære udgifter, nemlig til udbetaling af tvangslånet, hvilket kun kan ske ved, at der udskrives skatter.

Vi foreslår altså i vort ændringsforslag nr. 1, at man stort set beholdr den nuværende skatteskala, idet vi i flere år har gjort os til talsmænd for, at man burde hæve den skattefri bundgrænse op til 7.000 kr. for forsørgere. Det er jo ganske vist også sket i det lovforslag, der foreligger fra regeringen, i overensstemmelse med, hvad der blev aftalt mellem de fire partier i fjor. Det har vi ikke noget imod, og vi mener i hvert fald, det vil være rigtigt; vi mener også, det vil være rigtigt, at andre skatteydere ikke skal svare statsindkomstskaat, når de har under 3.700 kr. i skattepligtig indtægt. Derfor har vi måttet omarbejde den foreslåede skatteskala, således at den for de væsentligste indkomstgrupper bliver i overensstemmelse med den skatteskala, der er gældende nu — men altså med en skattelettelse for de laveste indkomster.

Vi kunne godt have tænkt os at fremsætte forslag om en yderligere ændring, idet vi, som jeg har sagt tidligere, er af den mening, at naturligvis skal man, når vi kommer op over proportionalskattens overgrænse, have en progressivt stigende skatteskala, men vi har også den mening, at lige over proportionalskattens overgrænse er stigningen en smule for brat, og den burde gøres lidt mildere. Vi har alligevel afholdt os fra at udarbejde ændringsforslag til dette punkt, da det ikke forekommer os så væsentligt, og da det yderligere ville komplicere sagen. Vi har jo lov til at trække det frem til næste år igen.

Jeg anbefaler ændringsforslag nr. 1 til vedtagelse og appellerer til regeringen